

MINDSZENTI LAP

Előfizetési ár:

Egész évre	4 korona
Fél évre	2 korona
Negyed évre	1 korona

Vegyes tartalmu hetilap. Megjelen minden vasárnap.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Kossuth Lajos-utca 9. sz., hová a lapot érintő megkeresések intézendők.

Hirdetéseket

és nyilvántartási közleményeket a kiadóhivatal jutányos ár mellett közöl.

Társadalmunk.

Az ember olyan, hogy amíg meg nem hal, mindig remél. Akármilyen rossz lett légyen is az ő esztendő, az új év küszöbén a legelkeseredettebb kedély is fölenged, mindenki igyekszik összeszedni magát, megedzi a lelkét és bizalommal tekint az elkövetkezendő év elé. Így vagyunk most is, így voltak őseink is és hasonlóan fognak érezni unokáink. Új év napja jó reménység napja.

A magyar nép ezuttal joggal bízhatik abban, hogy jobb napok derülnek rá az ur 1909-ik esztendőjében.

Az alkotások évének ígérkezik az 1909. A választói reform a népléleknek és a nemzeti munkának új erőt szabadtítja fel s ez új erőktől várjuk sokan szenvedett hazánk megújulását.

Tudjuk jól, hogy küzdelmek nélkül ez az év sem fog elmúlni felettünk, de hiszen küzdés az élet, az egyesé éppén úgy, mint a nemzeté. A magyar nemzet ugyanis megszokta a küzdelést.

Várjuk ettől az évtől szociális viszonyaink javulását. A szociáldemokrata mozgalom vezéreire nézve keserves tanulságokat hozott az esztendő. Láthatták, meggyőződhetek róla, hogy

pártjuk mily gyarló és törekeny, ha összefog ellene a nemzet s a hatóság.

Egyik sztrájkot veszítették a másik után, de elvesztettek a kizárási harcokat is, melyeket a saját kárukön okult szervezkedett munkaadók üzentek meg nekik.

Egyik szervezetüket a másik után oszlatták fel s rendszabályozták meg, anélkül, hogy a polgári társadalomban egy hang is emelkedett volna érdekükben.

Ők maguk az okai ennek. Ők maguk gyűlöltették meg magukat a polgári társadalommal, amely belátta, hogy a szociálisták nemcsak a hatalmasok és tőkésék ellen harcolnak, hanem a szegény kisiparos szájából is kiveszik a falatot.

Hogy az egész nemzeti társadalom ellenük fordult, annak a nagy drágaság is az oka, amelyben nagy része van a derűre-borúra való sztrájkolásnak.

A drágaságot most a szociálisták éppén úgy érzik, mint a nemzet többi része, azzal a különbséggel, hogy a gazdasági élet megbénítása folytán az idén nehezebben jutottak munkához, mint más esztendőben. Nagyon megutáltatták magukat a nemzetközi proletárok azzal is, hogy vezéreik a külföldön állandóan gyalázzák hazájukat.

Reméljük, hogy végre megjött az esztük. Beláthatták, hogy az ő mozgalomuk éppén úgy rászorul a nemzeti szellemre és támogatásra, mint minden más mozgalom; beláthatták, hogy ők ma még olyan gyöngék, hogy mukkan-niok sem lehet, ha az ország nem engedi.

Soha semmire sem mennek, ha ki nem engesztelik az általuk annyira megbánfott nemzeti géniust, s a gyűlölséges harcot a polgári társadalom ellen alkotmányos küzdelemmel nem cserélik fel.

Igy lehet kilátásuk arra, hogy bizonyos határig meghallgatásra találjanak s így működnek közre azon, hogy ipar és kereskedelem újabb lendületet vegyenek s a drágaság is alább hagyjon.

Várjuk ettől az esztendőől gazdasági és társadalmi viszonyaink javulását, a kultúra terjeszkedését, a békés fejlődést minden irányban. Gazdasági és kulturális előre haladás nélkül már meg nem állhat nemzet a népek versenyében, meg nem állhat különösen Magyarország, Európa közepében, ellenséges fajok által lakva és körülveve.

Magyarok Istene, segíts bennünket!

A Mindszenti Takarékpénztár ajánlja ügyfeleinek és a n. é. közönségnek

mérsékelt kamatláb mellett nyújtott váltó-, kötvény-,

jelzálog- és hosszú lejáratu törlesztéses kölcsöneit.

Betáblázásoknál adós semmiféle bélyegilletéket vagy más költséget nem fizet.

-1

Az Igazgatóság.

TÁRCA.

AZ ANYA BÜNE.

Irta: Jean Reibrach.

A vadászatok végével mély csend lát-szott szállni Grandvau-kastélyra, hol Morennes Károly és Lajos az idén hosszabbra nyújtották időzésüket az anyjuk meglámadott egészsége miatt.

Andrée, a Károly neje, állott a két testvér közt finom szépségével s fekete szemek nyugtalanító talányával. És a lassu estéken, míg a szél rázta a park fáit s ők valami játékkal szórakoztak, a Lajos és a sógornője szerelme mindinkább elárulta magát úgy szótlanágukban, mint tulságos tartózkodásukban az anya aggodó szemei előtt.

Lajos már a vadászatok alatt elárulta Andrée iránt táplált érzelmeit s a kétségbeesés önkénytelen mozdulata, amelylyel a fiatal nő szavait félbeszakította, sejtetni engedte vele, hogy Andrée kész szórakozni és feledni

s kétségbeeset erőfeszítéseket tesz, hogy kiragadja magát egy másik szerelemből.

És azóta kéjes izgatottsággal küzdöttek e perzselő szenvedély ellen, mely talán akaratuk ellenére az örvény felé sodorja őket s tönkre teszi valami hirtelen katasztrófával a család hosszú boldogságát és szoros egyességét.

A közös élet szakadatlan érintkezései növelték a veszélyt körülöttük. A legcsekélyebb szó, a naponkinti banalitások, az apró kölcsönös szívessegek izgatott lelkükben zavaró jelentőséget nyertek. Egy tekintet, egy gondolat találkozása aggasztotta őket. Andrée-nak már a jelenléte, maga a levegő, melyet beszívott, a könnyed illat, mely körülfogta, finom tüzet öntött a Lajos eribe.

Egy délután, amint segítette a fiatal asszonynak a köpenyét magára öltetni, fődetlen vállai, karcsu dereka egészen elszédítették s mikor aztán Andrée feléje fordult, hogy susogva megköszönje a szívesseget, hirtelen látta a szeméből, hogy megszünt küzdeni, hogy kívánja, akarja őt. S mielőtt számot

adott volna magának a kísértésről, már össze-voltak ölelkezve s az ajkuk összeforrt.

Aztán hátra tántorodtak, mintha villám sújtott volna le közéjük.

A baj megtörtént. Zordon léggör nehezedett a kastélyra, melyből Lajosnak nem volt ereje menekülni. Reszketett az anyja tekintete alatt. És még inkább reszketett a sötét tűz előtt, mely az Andrée halvány arcában, szemében égett. A fiatal nő szenvedélye most már egészen kitört. Kezeiknek lopva történt érintkezései, egy-egy vakmerő röpke csók csak annál jobban égette.

Lajos rémülve vont ki magát a kedvező pillanatok alól, melyeket Andrée sok fufanggal rögtönözgetett. Ez aztán végkép elkeserítette a fiatal asszonyt; arról kezdett ábrándozni, hogy szökjenek idegen földre, hol senki sem akad rájuk. Szabaddá akarta magát tenni, hogy egyedül a Lajosé legyen.

— Hallgass! mondta emez, néha el-rémítesz!

De maga is nagyon jól érezte szerelmök nagy dühében a banális házasságtörés hiába-

Mindszent közönségéhez!

Addig is, amíg tettekkel állhatunk elő, kötelességünknek tartjuk hálás köszönetünknek kifejezést adni azon bizalomért, amelylyel a lefolyt tisztújítás alkalmával Mindszent közönsége alulírt elöljáróságot kitüntette.

Minden törekvésünk oda irányul, hogy ezen kitüntető bizalmat önzetlen, fáradhatatlan munkásságunkkal kiérdemeljük s azon polgártársainknak vonzalmát, bizalmát is megnyerjük, akiket idáig még megszerezni nem sikerült.

Eme törekvésünkhöz azonban kérjük a Mindenható segedelmen kívül polgártársainknak támogatását is, hogy így egyesült erővel, szeretett községünk virágzó fejlődését lehetővé tegyük.

Kelt Mindszenten, 1908. évi december hó 26-án.

Az elöljáróság.

Tarifaemelés a Mávon.

A Gyárosok Országos Szövetsége egyik legutóbbi ülésén szóvá tették a kereskedelemügyi kormány ama szándékát, hogy az államvasuti díjszabást fel akarja emelni. Elismerték, hogy a vasutnak szüksége van a díjszabás fölemelésére, de figyelni kell arra, hogy az olcsó díjszabás hathatós eszköz, melylyel a magyar kormány Baross Gábor óta oly céltudatos módon tudja előmozdítani a hazai ipar fejlesztését és még ma sem nélkülözhető, sőt a jelenlegi viszonyok között még sokkal kevésbé, mint valaha.

Mig a mi államvasutaink körülbelül 4 százalékot jövedelmeznek, addig az osztrák államvasutak csak mintegy 3 százalékot.

Ha legfontosabb iparágaink versenyképességét veszélyeztetni nem akarjuk, úgy kivált a nyersanyagra és a

tömegcikkekre nem állapíthatunk meg oly díjszabást, melyet a földrajzi fekvés tekintetében és vízi utaink fejletlensége folytán, amugy is kedvezőtlen viszonyokkal küzdő magyar ipart rosszabb helyzetbe hoznák, mint aminőben az osztrák ipar van.

Aki visszaemlékezik arra a hatásra, melyet Baross Gábor tarifareformja tett, milyen egyszerre fölpezsdítette közgazdaságunk vérkeringését, a főváros s a vidéki városok idegenforgalmát, az kétszeres aggódással félti Baross örökét.

Az ő tarifapolitikája ellensúlyozója volt annak a nyomasztó helyzetnek, melyet az Ausztriával való gazdasági közönség ró ránk.

Az ő gazdálkodása révén egyszerre föllélekztünk s ha józanul nem is remélhettük, hogy az ő tarifapolitikája minden veszteségünkért kárpótolhat, azt azonban az első hatás után joggal hittük, hogy megment bennünket a teljes kiszípolozástól s így erőnk fogyása nélkül várhatjuk be azt az időt, amikor kiszabadulunk a gazdasági község polipcsápjá közül.

Ha Baross Gábort kegyetlenül el nem ragadja tőlünk a halál, ma aligha vagyunk ennyire nyomasztó körülmények között, de sajnos, ő utána nem fejlesztették, hanem csak rontottak a vasminiszter politikáján.

Most újabb veszélyben forog az ő öröke. Reformálni akarják az államvasutak díjszabását, pusztán azért, hogy a viteldijakat fölemeljék. Köszönettel tartozunk a gyárosok egyesületének, hogy idejekorán figyelmeztette a kormányt ennek veszedelmességére.

Közéről érint mindannyiunkat a kormánynak ez a szándéka; mert a viteldijak túlzott, vagy nem helyén való fölemelése árthat a főváros s a vidéki városok idegenforgalmának, drágábbá teheti az élelmet, a tüzelőt, tehát pusztítóvá fokozhatja a már is alig elviselhető köznyomort, szóval a mi iparunknak életerejét egyszerre átévághatja.

Tiltakozni kell tehát a tarifaemelés ellen.

A kormány ne tekintse a vasutakat csupán üzletnek, hanem művelődési és közgazdasági intézménynek,

melynél nem a haszonra kell tekinteni, hanem arra, hogy mentől inkább a közjó előmozdítására szolgáljon.

Ha a kincstárnak szüksége van, amint hogy szüksége is van jövedelmeinek fokozására, úgy ezt ne a vasuti tarifapolitikának tönkretételével akarja elérni, hanem ott van a forrás, melyre Széll Kálmán is rámutatott: a szeszmonopólium. Ez senkit sem fog terhelni s a kincstárt színültig tölti csengő aranynyal.

Ujdonságok.

— Névnepok. Karácsony másnapján Tary István főszolgabíró ur, 27-én Hám János nyug. iskolai igazgató és 31-én pedig Kádár Szilveszter kamarás-plébános ur ünnepelték névnapjaikat. Mindnyájukat sokan keresték föl jókívánataikkal s üdvözlötünket mi is sietünk ez uton kifejezni.

— Szilveszter-estély a Polgári Körben. A lenyugodott év utolsó napján vigasságot tartott a mindszenti Polgári Kör. A helybeli kömives- és ács-íjak följajánlották ez alkalomra közreműködésüket s összevágó színelőadásukkal élvezetes estélyt szereztek a megjelent közönségnek. Tarkította a műkedvelői előadásokat Elekes Gyula jól sikerült monológjaival és dialógjaival. Előadás után a fiatalság táncrea perdült. Éjfélkor a gyöngékedése folytán távollevő Vigh Gyula elnök helyett Koncz Lajos vál.-elnök tartott emelkedett színvonalon bucsuztatót. Utána szünóra következett, mely után a fiatalság újfönt a tánchoz folyamodott. Azonban a kedv 2 órára már igencsak lelohadt, mert ezidőre a táncterem kitisztult s az estélyre összegyűlt közönség az elpihent esztendő módjára elvonult, hogy a felpirkadó újévet annál pihentebb erővel fogadja. Az estély úgy erkölcsileg, mint anyagilag eléggé jól sikerült. Szép számú közönség adott egymásnak találkozt s a könyvtár javára is jutott némi jövedelem. Főltűnt mégis, hogy az első helyekből üresen maradt néhány eladatlan szék, ami bizonyára arról tanuskodik, hogy közönségünk csak a mérsékelt helyárhoz van szokva.

— A fiúiskola felülvizsgálata. E hó 29-én tartotta meg a szegedi m. kir. állam-építészeti hivatal Vértes Alfréd kir. mérnök által s az építő-bizottság közbenjöttével a

valóságát. Mindinkább megrémült a titkos gondolatoktól, melyeket néma pillanatokban az Andrée szemeiből kiolvasott. S rémülete hirtelen tetőfokra hágott. Az Andrée tekintete, a könyvtárszobában, egy üvegcs szekrényre siklott, melyben a házi gyógyszerek állottak. Különbféle veszélyes orvosságok közt egy kis kék üvegcskében bizonyos növénymérge is volt, titokzatos és gyors hatással, mely semmi nyomot nem hagyott maga után.

A gondolat olyan gyilkos volt, hogy Lajos felugrott tőle. Maga a véletlen elég volt, hogy megmagyarázza az akaratlan, öntudatlan tekintet irányát. Még sem állhatta meg másnap, amint a könyvtárszobába lépett, hogy oda ne menjen a szekrényhez.

Előre mosolygott, kinevette magát, mig bizakodó szemei a helyet keresték, hol anynyiszor látta a kis kék üveget.

S még az első meghökkenése után is, melyet érzett, mikor az üvegcsét különös alakjával, világosan szóló címkéjével nem látta, mindjárt tovább mosolygott s meggyőzni igyekezett magát.

Valaki talán máshová tette. De szemei hasztalan kutatták az álványokat; növekvő aggodalom fogta el s rémülten meredt az ég felé minden hajszála: az üvegcsé nem volt több ott!

Végre látta egész borzasztóságában az örvényt. A mérget talán kiránthatja az Andrée kezéből; de ezzel együtt undorító szerelmét is ki fogja tépni a saját szívéből.

A reggeli ideje eljött, mielőtt Lajos láthatta volna Anréet.

Olyan sápadt volt, hogy az anyja és Károly megütköztek rajta. O azonban nem ügyelt a testvére gyanakvós tekintetére s az anyja szomorú arcára. Kcmoran leste az Andrée mozdulatait, de lecsillapodott kissé, mikor látta, hogy egy üvegből iszik Károlylyal s ugyanazokat az ételeket hordják fel mindnyájoknak. Mikor aztán a reggeli véget ért és felkeltek az asztaltól, közeledett Andréehoz s a fölébe sugta:

— Nálad! Egy óra mulya!

Az emelet aludt a délutáni csendben, mikor Lajos belépett az Andrée külön termébe.

A szellős pongyola, melyet a fiatal nő felöltött, még inkább pedig a tekintet, melylyel fogadta, nyilván elárulta lázas várakozását. De Lajos:

— Ne! Ne csukj ajtót! Csak egy szót! Azt a mérget akarom!

Andrée megrendülve nézett rá:

— Micsoda mérget? kérdezte.

— A gyógytárból . . . A kék üvegcsét!

— Nos?

— Nincs ott többé! hörögte Lajos.

Az Andrée megdöbbenése olyan őszinte volt, hogy Lajos habozott.

— Hát nem te? kérdezte.

— Én vettem volna el? kiáltott fel Andrée méltatlankodva. Majd hirtelen hozzá tette: Most már látom, mennyire szeretsz, ha ilyen bünre is képesnek tartasz. Légy nyugodt, nem vettem el semmit!

— De hát akkor ki? aggódott Lajos.

— Eh! Hát senki. Bizonyosan nem jól nézted meg!

— Dehogy! Bizonyos vagyok benne!

— Ugy hát Károly tette valahová, mondta Andrée s hófehér karjai átfogták az ifju nyakát.

— Oh, nem! rémüldözött Lajos. Félek. Halld csak!

— Gyermekek! mondta Andrée.

— Biztosítalak róla! A mama gyanakszik.

— Azt bizonyosan álmodtad.

— Mindig érezni vélem őt az árnyekomban! . . . Maga Károly is . . .

— Anyád lepihent, Károly meg kiinn jár. Egyedül vagyunk.

— De halld csak! Valaki! . . . mondta Lajos ijedten.

község által három év előtt épített 8 tantermű fiúiskola pótfelülvizsgálatát. Nem találván semmi kifogásolni valót, az iskola-építő bizottság az eljáró mérnök javastatára vállalkozóktól az építkezést átvette s mielőtt ezen átvétel a minisztérium által jóváhagyatik, vállalkozók azonnal visszakapják biztosítékukat.

— **B. u. é. k.** Ismét eltelt egy hosszú esztendő, mondják az életuntak. Rövid azonban a dolgozó, igyekvő ember életében csak a sokszor elhangzott b. u. é. k. után egyszer, mikor tükörbe néz, látja, hogy, hogy eljárt az idő. Dolgozunk, küzdünk az életért és észre sem vesszük, hogy mint röppent el. Azonban bármilyen elfoglalt is az ember, az újév mégis megálló pont, amelynél kell, hogy gondolatainkba mélyedve elmélkedjünk a múlt keserűségeiről s örömeiről, s a jövőbe vetett reményeinkről, mely boldogságot ígér. A jövő küzdelem teljes lehet, de a révbe jutást is elősegítheti, tehát ezért tekintünk oly reményteljesen az újév elé. Kívánjuk, hogy kedves olvasóink mindazt elérjék, miben számításuk összpontosul és kerülje el őket a gond, a bánat, egyszóval boldog újévet kívánunk.

— **Áthelyezés.** Csáky Károly gróf megyés püspök Sztríha Kálmán mindszenti káplánt Dorosmára helyezte át.

— **A pásztorjáték megismétlése.** Mint értesülünk, a karácsonyi pásztorjáték rendezőse eleget akarván tenni a nagyközönség óhajának, elhatározta, hogy Vízkereszt napján délután fél 4 órakor Bertók János vendéglőjének nagytermében a kedves darabot megismétlik.

— **Eljegyzés.** Néhai Lusztig Jakab, a Lusztig Testvérek cég belfelügyőjének kedves és szép leányát: Ilonkát, e hó 16-án jegyezte el Sonnenschein Gyula bécsi kereskedő. Gratulálunk!

— **Halálozás.** Szeged városának egy veterán polgára: Lichtenberg Mór hunyt el múlt hó 29-én, 79 éves korában. Szegeden 50 év óta volt a közelet egyik vezéralakja s általános tiszteletnek örvendett. Bennünket, mindszentieket, annyiban érdekel az elhunyt személye, mert Anyáson és Dócban 60 éven át birt haszonbérbe a Pallavicini-uradalomtól mintegy 10,000 holdnyi területet, amely révén községünk lakosságával állandó érintkezésben állott. Az örgrófi család is megérdemelt tisztelettel adózott öreg bérőjének s kegyelete kifejezésül ravatalára koszorút helyeztetett.

Andrée gúnyosan nevetett.

— Mondom neked, hogy hallottam! ismételte Lajos.

Az ajtó hirtelen felrándult. Károly magaslott fel előttük rémesen s rá kiáltott az öcsére: — Te! te!

Vége kitört tehát a katasztrófa. Az anya is ott termett, mitől mindnyájan megdöbbenek. Nyugodtan egy pohár vizet hozott magával és kissé lihegve mondta:

— Ah, itt vagy Károly? . . . Andrée kissé rosszul érezte magát . . . Magam mentem vizért.

Ezzel oda lépett a halotthalvány fiatal asszonyhoz.

— Ime, gyermekem! Idd meg! — mondta.

Andrée engedelmesen fogta a poharat. Károly, kezét a homlokára szorítva, tántorgott mint a részeg.

— Ah, mondia, hát örült voltam! . . .

Morennesné asszony azonban megszólalt:

— Hagyjatok magunkra minket! — Andréének nyugalomra van szüksége.

És ijesztő sápadtan, hajthatatlan akarattal, hogy a gyermekeit megmentse, nézte a mint Andrée utolsó cseppig kiitta a kis kék üvegese tartalmát, a mérget, mely tüstént elaltatja őt anélkül, hogy nyomot hagyna maga után.

(V. S.)

— **Révjárásunkról.** Isten segítségével ma már két kompjárója volna községünknek. Am azokon egyiken sem lehet kocsival közlekedni, immár egy teljes hét óta, noha állandóan dolgozik a rév szabaddá tételén mintegy 35—40 ember. Munkájuk azonban nem sokat eredményez, mert a folyton erősen képződő fenékjég a régi helyét mihamar elfoglalja. Mint halljuk, a révbérlő most azon fáradozik, hogy legalább az anyási új révet nyílthatná meg mielőbb, mert itt mégis kevesebb nehézséggel kell megküzdenie.

— **Népmozgalmi adatok 1908-ban.** A plébániai hivatal a kath. hívek népesedéséről a következő statisztikai adatokat közölte velünk: A lefolyt 1908-ik esztendőben községünkben házasságra lépett 102 pár. Született és megkereszteltetett 223 fiú és 196 leány gyermek, összesen 419. Halva született 14, meghalt 135 fiú és 125 nő, összesen 260. A születések száma e szerint 159-el múlja fölül a halálozások számát.

— **Értesítés.** A mindszenti fürdő-társaság 1908. évi számadását megvizsgáltuk s azt rendben találva, a fennmaradt 17 kor. 40 fillért a szerződés értelmében Baksay József fürdőtulajdonosnak fizettük. Mindszenti, 1908. évi december hónap. Wimmer Karoly, özv. Wimmer Károlyné; Koncz Lajos, elnök.

— **Halálozás.** Falta Gyula volt mindszenti kereskedő, akit már két év óta súlyos elmebajával a szegedi kórházba ápoltak, e hó 29-én meghalt. A jobb sorsra érdemes kereskedő rajongó híve volt a Mezői pártjának s valószerű, hogy a tulzásba vitt szocialista maszlagok borították el elméjét. Temetése e hó 30-án ment vegte Szegeden. Nyugodjék békében!

— **Közgyűlés.** A mindszenti 48-as kör 1909. évi január hó 6-án, Vízkereszt napján d. e. 11 órakor a kör (Gyovay István) helyiségében rendes évi közgyűlést tart, melyre a kör tagjai tisztelettel meghívotnak. Tárgyak: 1. Elnöki jelentés 1908. évről. 2. Az évi számadások előterjesztése, megvizsgálása és a felmentvény iránti intézkedés. 3. Tisztikar és választmány újra megválasztása. 4. A választmány által netán előterjesztendő indítványok. Mindszenti 1908. december 27. Lantos Lukács, elnök.

— **Utépítés.** A szentes-orosházi törvényhatósági ut építését — mint halljuk — Pölös József, Bozó Gábor és Varga János földmunka-vállalkozók nyerték el, mintegy 20,000 korona vállalati árban. Kora tavasszal hozzá fognak az uttest megépítéséhez, még pedig remélhetőleg nagy munkaerővel.

— **Az ipartörvény széttagolása.** Sztérényi József kereskedelmi államtitkár nagy alkotása, az új ipartörvénytervezet tudvalevőleg már egy fél éve foglalkoztatja az ipari és kereskedelmi szervezetek és mindegyik a maga módja szerint kívánt volna változtatni a törvénytervezeten. A munkaadók és munkások, kereskedelmi és iparkamarák, gazdasági egyesületek gyűlésein vitatták meg a tervezet egyes pontjait és kifogásaik, észrevételeik egész kötetre terjedtek. Kossuth Ferenc kereskedelmi miniszter és Sztérényi József államtitkár nem akarta figyelmen kívül hagyni ezeket a kívánságokat és alapos revíziót végeztek a törvénytervezeten, amely szokatlan nagy terjedelme dacára sem tudott volna segíteni mindama tennivalók nagy sokaságán, amelyet az illetékes körök részéről felhangzott kívánságok juttattak a kereskedelmi kormány tudomására. Ezért határozta el a miniszter, hogy a tervezet anyagából több törvényjavaslatot készíttet. Hat, esetleg hét törvényjavaslat készül a nyilvánosságra került tervezetből s az új törvényjavaslatokat január havában egy anként elé terjesztik s

csak azután kerülnek a törvényhozás elé. A miniszternek ez az elhatározása a szak-körökben nagy örömet kelt, mert így az új ipartörvény sokkal könnyebben lesz kezelhető.

— **Téli országos vásárunk** első napja tegnap zajlott volna le, ha ugyan lett volna vásár. Egy heti piac is többet ér az ilyen vásárnál. Ma lenne a kirakodóvásár, de a tegnapi után itélve, ez sem ígérkezik forgalmasnak.

— **Köszönetnyilvánítás.** A mindszenti építő- és ács munkások karácsony másnapján megtartott bálján felülfizettek a következők: Mezőfi Vilmos 5 K, Mészáros Lajos 5 K 20 f, Baksay Illés 5 K, Polgári Kör 5 K, Pásztor Rezső 5 K, Bárány József 5 K 20 f, Szabó József 2 K, Katona János 2 K, Erhardt Mihály 2 K, Gelsy Péter 2 K, Zánthó Kálmán 2 K, Szakál Mihály 2 K, Weisz Imre 2 K, Dobos István 2 K, Baksay József 2 K, Rékásy Pál 1 K 80 f, Vitos János 1 K 40 f, Varga István 1 K 20 f, Ferenczi István 1 K, Marton Eszter 1 K, Büchler Gábor 1 K, Mihály Balázs 1 K, Szeri Frigyes 50 f, Mészáros Terez 60 f, Mátis József 50 f, Pálkök Mihály 40 f, Fülöp János 20 f, mely szíves felülfizetésekért hálás köszönetét nyilvánítja az ács- és építőmunkások egyesületének vezetősége.

— **Időjárás.** A tél végre megemberelte magát. December 29-re előzetes fagyra leest a hólepel, amely azóta napról-napra vastagodott, úgy hogy fekete karacsonyra a legszebb fehér újév következett. Legott megjelentek a csilingelő szánok, a farsang hirtetői. Adja Isten, hogy a magyar gazda is örömet lelhesse a minél hosszabb ideig tartó hótakaróban. A Tisza tükre immár harmadszor kapott jégpáncélt, ezuttal azonban a folytonos hóesés következtében a legszebb kásaszerű képződményt, amely sehogysen képes a rendes keménységet megnyerni.

— **Minden anya** érdeklődik a „Scott-féle Emulsió“ iránt, mely lapunk hasábjain most sokszor ajánlatuk. Ez egy híres csukamájolaj készítmény, melyet gyermekek előszeretettel vesznek be és mely nekik minden esetben, melyben eddig közönséges csukamájolajat használtak, gyors és biztos segílyt nyújt. Kapható minden gyógyszerárban.

— **Egy új naptár.** Az Országos Magyar Iskola Egyesület 1909. évi naptára Ábrányi Emil és Szundy Károly szerkesztésével a napokban jelent meg. Az izléses kiállítású naptár az egyesület beszámolója és céljainak redkivüli ügyes, agitatórius ismertetése mellett új dolgokat is nyújt. A naptárak közismert — rendszerint összetakolt — szépirodalmi rovata helyett igen tartalmas cikkeket közöl a magyar nemzeti kulturáról. Halász Ferenc min. tanácsosnak a „Nemzeti népevelés“ről irt nagyértékű közleménye a nemzeti kulturpolitikával foglalkozók között előre láthatólag feltűnést fog kelteni; Ábrányi Emil, a magyar föld, magyar haza és magyar társadalomról irt poétikus cikke és sok más érdekes közleménye alapján megérdemli a naptár, hogy minél szélesebb körben elterjedjen. A naptárt levélbeli kívánságra és 60 filler beküldése e lenében mindenkinek megküldi az egyesület központi irodája Budapest, középponti városháza, I. kapu, félemelet. 41. ajtó, telefon 113—65.

— **Csunya verekedést** rögtönzött újév hajnalán az idej karcos behatása alatt felforrott vérű néhány építőmester és építőiparossegéd a Goldner-féle vendéglőben. Egyik régebben ott időző s reggelt váró békés tanyai gazdából álló 5 tagu asztaltársaságnak huzta a cigány a már megfizetett nótákat. Amikor előbb az egyik, majd a másik építőmester kivette a primás kezéből a hegedűt s muzsikált a maga kényére, — inkább a harmadik asztalnál ülő iparosifjuságnak. Egyik dazda kifogásolni merészelt e szokatlan eljárást s

kérte a mestert, hogy engedné vissza a hegedűt a cigánynak; ha az ő pénzük árát lemuzsikálják, készséggel átengedik a bandát bárkinek. A hevesvérti mester nem tűrte a kifogást és sértően fakadt ki a gazda kérésére. A gazda sem maradt adós a sértéssel. Mire a mester a kezében volt vonóval végigvágott a gazda arcán oly erővel, hogy a nyirettyű hosszan kihalásztá az arcot, fája pedig ketté törött. Föllázadt az inzultált gazda vére a támadásra s meztelen kezével végigtörülte néhányszor a támadó arcát. Mint kommandóra ugrott föl a 10—15 tagból álló iparosifijuság s rohant a védtelen gazdára. Ki kézzel, ki lábbal, ki palackkal vagy szódásüveggel verte, ahol érte, míg az a földre nem roskadt. S midőn a többi gazda megjegyzéssel kísérte volna ez embertelen elbánást, azokra is rájuk rohantak. Egyiküket hasonlóan földre verték, míg a többi három a tulerő elől az udvarra menekült. A megtámadottak segélyére siető pincér a két földre tepert és betört fejű elalélt áldozatot kivonszolta az iparosok kezéből az udvarra, ahonnan a társaik segítségével elbandukoltak. A győzelmes sereg nem elégedett meg a diadallal; mámorában kileste a kísérők egyikét az utcán, ott ismételtén megtámadták az egyedül és gyanútlanul haladót s szintén leverték lábáról. — Mint értesülünk, a súlyos sebek ágyba döntötték mindkét gazdát s a gyógyulás lefolyása még mindig kétséges, mert eszméletlenül vannak. A hatóság azonnal értesült a nagy kaliberű verekedésről s a rakoncátlankodókat legott összefogdosta. Vallomásaikról jegyzőkönyvet vett föl s betérjesztette a törvényszékhez, amelynek hivatása lesz a további eljárást fogantatni. Az esetről sokféle verzió került forgalomba. Sokan a verekedést előre elkészítettnek vélik látni. Mert az összetűzött két polgár a lefolyt választásoknál nem ugyanegy nézetet volt s pártjuknak mindkettő zászlóvivője volt. De ez csak kombináció, amely esetleg nélkülözheti a kellő alapot. Az egész egy véletlen műve is lehet. Azért mi nem fűzünk hozzá semmi kommentárt, hanem átengedjük a bírálatot a kompetens bíróságnak. Ma az a főkivánságunk, hogy a két bezuzott koponyájú gazda oly vidáman végezze be az újévet, amilyen szomorúan elkezdniök kelle.

Koraszülött gyermekeket

a SCOTT-féle Emulsió az elsatnyulástól megementi és rendes erőhöz és vidámsághoz segíti őket.

Aggódó szülők ezrei nézték elragadtatva gyermekük egészségének rohamos javulását. Még akkor is, ha a gyermek a tejet visszautasítja, a SCOTT-féle Emulsiót szívesen fogadja és könnyen emészt meg.

Az Emulsió vásárlásánál a SCOTT-féle módszer védjegyét — a halászt — kérjük figyelembe venni

Egy eredeti üveg ára 2 K 50 f.

Kapható minden gyógyszerárban.

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos:
OLOSZKAI HORVÁTH ANTAL

Horváth A. könyv- és műnyomdája, 1908.

Közgazdaság.

Hetipiac.	
Búza	24.40
Rozs	18.40
Arpa	16.40
Tengeri	15.00
Zab	15.00

NYILTTÉR.

(E rovatban közlöttékért nem vállal felelősséget a szerkesztő-kiadó).

Válasz az Önszegélyző Szövetkezet 4. számú kivonatára.

Mint volt aligazgatója a Mindszenti Önszegélyző Szövetkezetnek, mondhatom, nagy élvezettel olvastam az ujonan megválasztott igazgatóság és felügyelő-bizottság határozatát 74 tag azon kérelmére vonatkozólag, hogy az általuk kért 596 három éves üzletrésztük az 1875. évi 37. tc. 235. § értelmében felmondják és kérik annak kifizetését. Kifogásolja a t. ig. és fb. azt, hogy nem eredetben, hanem másolatban adták be a felmondást kérő részvényesek kérvényüket és hogy „közel fekvő okból“ presszionálva voltak. No hát majd megkapják, ha kell, az eredetit is; de arra egyáltalán szükség nincs. A törvény elég világos és ami törvény, annak, azt hiszem, mindnyájunknak engedelmességet szent kötelessége.

Az alatt a „közelekvő ok“ alatt nem azt érti a t. igazgatóság, hogy a felmondást kérő részvényesek nem bíznak a vezetőkben? Vagy talán valami más dolog, ami fáj, és attól felnek? No majd megtudjuk.

Azt is határozatilag mondja ki az igazgatóság, hogy az ajánlott levélben történt 3 tag felmondása tudomásul nem vétetett, mert az december 6-án érkezett az igazgatósághoz. Ha jól meg tessék nézni a naptárt és a kérvényezők levelének keltezését, azt hiszem, elég jókor érkezett. De ha 5-én érkezett, avagy esetleg 4-én, akkor tudomásul tetszett volna venni?

De a határozat második pontjában igen furcsa határozathozatal van: „a kilépett tag a kilépés előtt keletkezett szövetkezeti kötelezettségeikért felelős.“ Hát miért van az igazgatóság? miért a felügyelő-bizottság? miért az igazgató, aligazgató, könyvelő, pénztáros? Ki felelős a szövetkezet vagyonáért első sorban? megmondom: a vezetőség. Vagy ezek csak azért vannak ottan, hogy a fizetésüket vegyék fel és a sok szegény felebarátaim által berakott fillérekre ne vigyázzanak? Nem, mélyentisztelt uraim, Önök felelősek mindenért éppen úgy, mint mi voltunk hosszú 18 éven keresztül és eszünk ágában sem volt azt hirdetni, hogy veszteség fog lenni, hogy szegény részvényeseink filléreiből fogjuk a veszteséget pótolni.

Hogy valakinek a részvénye mikor törültesse, azt az alapszabály elég világosan megmondja. Akinek váltó- vagy kötvénytartozása van fenn és részvénye törültesse, de csakis 10 hét után, bizonyosan számolt azzal a körülménnyel, hogy az ha részvénye nem futja ki, ki kell fizetnie. De honnan vette a t. igazgatóság és felügyelőbizottság, hogy akinek előleg-tartozása van, az a lejáratkor lefizettesse? Ugyan kérem, ne ijesztgessék a mi jó népünket, vagy talán erőnek erejével tönkre akarják tenni őket, azért mert még az alapszabály pontjait sem

ismerik? Mert ha ismernék, ilyen nyomtatásban — ami pedig pénzbe került — nem tennének ki. Egyébként üdv.

Baksay

Felhívás.

A kistakarék, illetve a Mindszenti Önszegélyző Szövetkezet igazgatósága felhívja mindazon ügyfeleit, kik új részvényeket jegyeztek, hogy azok ma, vasárnap január 3-án délelőtt — a Schwáb Dávid urházában levő — szövetkezet helyiségében betétkönyveik átvétele végett jelentkezzenek s ugyanott új részvények jegyzése is elfogadtatik. Mindszent, 1909. év január hó 2-án.

Az igazgatóság.

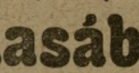

Házeladás.

Szabadság-utcán levő 777. számú házam, mely Páncél Károly úr háza mellett van, szabad kézből sürgősen eladó. Értekezhetni özv. Bozó Mihályné tulajdonossal ugyanott.

Nyomdász-tanoncnak

egy jó házból való ügyes fiu, ki olvasni és számolni jól tud, azonnal fölvetetik Bozóky Gábor könyvnyomdájában Kunszentmártonban.

Űzifa!!

Elsőrendű
bükkhasáb

ölenkint 34 korona

Akinek nincs kocsija, ugyanebben az árban házához :: is szállítom ::

:: Tisztelettel ::

BAKSAY JÓZSEF

fakereskedő.

Fényképek

modern, művészi kidolgozással, jutányos áron készülnek Horváthné fényképezési műtermében. Vasár- és ünnepnapokon fűtött műterem.